

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.369/23
14.05.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

У прилогу достављамо решење о мери безбедности обвезног лечења и чувања у здравственој установи Основном суду у Великој Плани К.369/23 од 12.04.2024. ради истицања Амицић Татјани из Калуђерице улица Милоја Павловића број 15 Гроцка преко интернет странице суда.

Прилог: решење

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.369/23
12.04.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, као кривични и то председник већа-судија Угљеша Мачак са судијским поротницима Станимировић Виолетом и Недељковић Љиљаном као члановима већа и са записничарем Јасном Максимовић у кривичном предмету у против окривљеног Лазара Амићића из Калуђерице општина Гроцка због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ и кривичног дела ометање службеној лица у вршењу службене дужности из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру по предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи ОЈТ Велика Плана Ктo.283/23 од 22.02.2024. на главном претресу донео је дана 12.04.2024. године и јавно објавио следеће

РЕШЕЊЕ

ОКРИВЉЕНИ Амићић Лазар из Калуђерице улица Милоја Павловића број 15 општина Гроцка, рођен 17.06.1994.године у Београду, од оца Милоша и мајке Тајане девојачко Дедовић, држављанин Р.Србије, неожењен, без деце, завршио средњу школу, по занимању економски техничар, запослен као лајв стример на Тик-Току, без имовине, осуђиван пресудама Првог основног суда у Београду Спк.772/16 од 26.01.2017. због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ условно на казну затвора у трајању од осам месеци, Другог основног суда у Београду Спк.99/16 од 25.03.2016. због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1 КЗ условно на казну затвора у трајању од пет месеци, Другог основног суда у Београду К.267/19 од 04.09.2019. због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ и кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од једне године са издржавањем у просторијама у којима станује, налази се у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кпп.66/23 од 14.06.2023.године који му се рачуна од 13.06.2023. од 06,30 часова када је лишен слободе, продужен решењем Основног суда у В.Плани Кпп.66/23 од 12.07.2023.године, решењем Основног суда у Великој Плани Кв.278/23 од 02.08.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.327/23 од 31.08.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.358/23 од 29.09.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.403/23 од 27.10.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.481/23 од 25.12.2023.,решењем Основног суда у Великој Плани Кв.66/24 од 22.02.2024.,

решењем Основног суда у Великој Плани Кв.107/24 од 22.03.2024., ЈМБГ 1706994710188

1. што је дана 13.06.2023. око 06,00 часова у Великој Плани у улици Милоша Великог бб у стању неурачунљивости при чему није могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед душевне болести неспецификовано неорганског душевног обољења, започео извршење кривичног дела претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећеног Александра Бекчића из Велике Плана у намери да одузме туђу покретну ствар и да њеним присвајањем себи прибави противправну имовинску корист на тај начин што је код банкомата Комерцијалне НЛБ банке који се налази на наведеној адреси оштећеном који је подигао новац са банкомата и исти стављао у торбицу пришао са леђа и обратио му се речима "Дај паре, ја сам из клана "Веље Невоље"", нашта му је оштећени одговорио да га то не занима и да је он полицајац али је окривљени претио оштећеном да ће га избости држећи у левој руци маказе са пластичним рукохватом црне боје и металним сечивом дужине 10 цм понављајући то више пута, све време држећи поменуте маказе и подижући леву руку окрећући сечиво у правцу оштећеног али кривично дело није довршио јер када му је оштећени одговорио да ће му дати новац и завукао руку у торбицу која му је била окачена око врата искористио је тренутак и задао ударац окривљеном ногом у пределу стомака одгурнувши га од себе када је из аутомобила изашао и отац оштећеног сведок Тома Бекчић који је почео да виче због чега је окривљени окрећући се најпре према сведоку а потом и према оштећеном све време држећи маказе у руци побегао у правцу гробља

-чиме би учинио противправно дело одређено као кривично дело рабојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ.

2. што је дана 13.06.2023. око 06,30 часова у Великој Плани у стању неурачунљивости при чему није могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед душевне болести неспецификовано неорганског душевног обољења на други начин ометао службена лица у вршењу службене дужности оштећеног Сашу Грковића и оштећеног Андрију Милојевића полицијске службенике ПС Велика Плана на тај начин што су оштећени претходно поступали по пријави Александра Бекчића да је у близини НЛБ Комерцијалне банке над њим извршено кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ, те су се службеним возилом упутили као аутобуској станици у намери да пронађу по опису лице које је извршило наведено дело, па су у близини гробља на путу ка Великом Орашју уочили окривљеног Амицић Лазара који је по опису личио на могућег извршиоца, зауставили су службено возило, изашли и кренули ка њему који им је говорио да му не прилазе да није ништа урадио и да их снима у лајву те су му оштећени како би га легитимисали тражили личну карту или неки документ са сликом на увид, нашта је он одбијао да им исти покаже, покушавајући да се удаљи од њих, говорећи им да немају права да га задржавају, да га пусте да оде, те је у једном тренутку окривљени покушао да прође између оштећених иако су га више пута упозоравали да остане са њима и да не снима телефоном нашта се он оглушио па како је покушао да се удаљи оштећени су морали да употребе физичку снагу и средства за везивање којом приликом је пружао активан отпор па када су га коначно савладали ставили су му на руке службене лисице и службеним возилом одвезли до службених просторија ПС Велика Плана

-чиме би учинио противправно дело одређено као кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру.

Па му суд на основу чл.4,78,80,81 КЗ и 522 ЗКП-а **ИЗРИЧЕ**

МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ ОБАВЕЗНОГ ПСИХИЈАТРИЈСКОГ ЛЕЧЕЊА И ЧУВАЊА У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ

Мера ће се извршавати у Специјалној затворској болници у Београду.

Мера ће се обуставити када се утврди да је престала потреба лечења и чувања учиниоца у здравственој установи сходно члану 531 ЗКП-а. Окривљеном се у меру урачунава и време проведено у притвору по решењу налази се у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кшп.66/23 од 14.06.2023.године који му се рачуна од 13.06.2023. од 06,30 часова када је лишен слободе, продужен решењем Основног суда у В.Плани Кшп.66/23 од 12.07.2023.године, решењем Основног суда у Великој Плани Кв.278/23 од 02.08.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.327/23 од 31.08.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.358/23 од 29.09.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.403/23 од 27.10.2023., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.481/23 од 25.12.2023.,решењем Основног суда у Великој Плани Кв.66/24 од 22.02.2024., решењем Основног суда у Великој Плани Кв.107/24 од 22.03.2024. до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција.

На основу члана 87 КЗ окривљеном се изриче мера безбедности одузимања предмета и то једних маказа према потврди о привремено одузетим предметима ПС Велика Плана Ку.30313/23 од 13.06.2023.

Оштећени за остваривање имовинскоправног захтева упућују на парнични поступак.

Окривљени се ослобађа од плаћања паушала и трошкова кривичног поступка.

Образложење

Пред овим судом Основно јавно тужилаштво из Велике Плана је ставило предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи Ктп.283/23 од 22.02.2024. против окривљеног Лазара Амиџића из Калуђерице општина Гроцка због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ и кривичног дела ометање службеној лица у вршењу службене дужности из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру.ОЈТ у завршној речи изјави да сматра да имајући у виду све изведене доказе током овог поступка неспорно се закључује да је окривљени Лазар Амиџић учинио противправно дело у закону одређено као крив. Дело разбојништов у покушају из чл. 206 ст.1 у вези са чл. 30 КЗ и противправно дело у закону одређено као крив. Дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из чл. 23 сст. 1 ЗЈРМ. Ово пре свега произилази из исказа оштећнеог Александра Бекчића који је током целокупног поступка био јасан,

прецизан и непротивречан како у исказу сведока Томе Бекчића, тако и осталим материјалним доказима који су изведени током поступка, пре свега записницима о препознавању лица, извештајима о форензичком прегледу лица места, потврдом о прив. одузетим предметима и свим другим доказима а нарочито видео записом сиг., камера НЛБ Комерцијалне банке где се јасно утврђује тренутак када окривљени прилази оштећеном, нешто му говори и све време у левој руци држи маказе при чему је подигао руку, окрећућу сечиво маказа у правцу општ. Александра Бекчића. У прилог извршењу противправних дела говоре и искази оштећених полицијских службеника Саше Грковића и Андрије Милојевића датих пред ОЈТ и пред овим судом. С обзиром на то да је ова противправна дела окривљени извршио у стању неурачинљивости при чему су његове способности да схвати значај дела и могућности да управља поступцима биле искључене услед душевне болести у виду неспецификованог неорганског душевног обољења, да услед тога постоји озбиљна опасност да именовани учини теже кривично дело и да је према налазу и мишљењу Специјалне затворске болнице у Београду и то тима вештака ради отклањања те опасности потребно његово лечење и чување у здравственој установи предлажило је да суд окривљеном изрекне меру обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи. Из истих разлога предлажем и продужење притвора према именованом. Што се тиче трошкова поступка ако суд изрекне меру треба да буде на терет буџетских средстава.

Бранилац адвокат Жарко Јекнић у завршној речи сматра да није изведен ни један доказ који би ван разумне сумње упутио на закључак да је Лазар Амићић учинио противправно дело које му се овим предлогом ставља на терет. У односу на прву тачку диспозитива овог предлога то јест кривичног дела разбојништва у покушају наводи да је суд имао прилику да се упозна са одбраном окривљеног која је у потпуности доследна и која је потврђена предложеним и изведеним доказима, на главном претресу. У домену исказа оштећеног Александра Бекчића, опет насупрот закључку тужилаштва сматра да је његов исказ у кључним деловима недоследан када исти у претходном поступку саопштава да му је Амићић наводно рекао “ Дај паре, ја сам из клана Веље Неволџе”, он на даље истиче “ То лице ми је тада рекло да ће ме избости и из торбице коју је носио преко левог рамена извукао је маказе које су биле са рукохватом црне боје и металним сечивом а држао их је у левој руци са подигнутом руком тако да је сечиво било окренуто на доле ка мени. Он је више пута кренуо тим маказама ка мени, ја сам стао у гард, претио је да ће ме избости “. Према браниоцу шта би рекао чувени грађанин Јозеф Кафка. Даље наводи да се након емитовања снимка код НЛБ Банке испоставило да Лазар није крив онолико колико се претпостављало а да садржина снимка показује све супротно у односу на исказ Александра Бекчића а посебно, моменат када је он дао тај исказ где је било реално, будући да је било ближе догађају да му сећање буде боље. Одбрана је изнела тезу коју је и доказала да је Лазар критичном приликом испољио антисоцијално понашање. На снимку се види и потврђује навод из Лазарове одбране да он пре него се обратио Бекчићу разговара са једним лицем од кога по сопственим наводима тражи новац на позајмицу. Он то чини и у односу на Бекчића тако што му не прилази агресивно и тако што те маказе које чињеница има у руци не ставља у функцију да доводи у опасност живот или тело оштећеног Бекчића. Сматра да је суд имао прилику да чује оштећеног Бекчића који је на њега оставио утисак полицајца који жели да се прави паметан а у суштини не говори истину. Даље наводи да се из снимка види да између њега и окривљеног постоји некаква конверзација. Уочава се да Лазар није агресиван и уочава се да полицајац креће њега да удари на чега Лазар подиже те маказе али као вид одбијања напада од себе, без икакве агресије да евентуално оштећеног угрози или повреди. Бранилац наводи да је када се говори о

Лазаревом антисоцијалном понашању изведен доказ увид у снимак са неке друштвене мреже који претходи догађају из где Лазар у тешком стању позива људе да иду да се зезају у Велику Плану где пре никад није био. Антисоцијално да Лазар уопште у непознатом граду зауставља непознате људе и он њих тражи новац на позајмицу. При чињеници да смо неспорно доказали да окривљени у том тренутку у свом притежању располаже са тридесет и неколико хиљада динара а да је тога свестан и пре одласка у В.Плану. Неуобичајено је према браниоцу и да неко на друштвеним мрежама или испред компјутера проводи десет сати, да тражи донације или поклоне за рачун своје популарности те да популарност гради на друштвеним мрежама велича особе које нису за величање али је то део савременог поретка у коме живимо. У том смислу бранилац не искључује могућност да се Лазар припаднику жандармерије, овде општећеном обратио са молбом да му позајми новац на шта је припадник исте, кога сте имали приликом да чујете и сам рекао, шта то мене занима ја сам полицајац, па не може да искључи могућност ни да се Лазару обратио на начин који је Лазар доживео као непријатан и да настави да разговара са њим. Бранилац наводи да општећени први напада Лазара и да то траје врло кратко и након тога га пријављује. Сматра да сви имамо довољно животног искуства да знамо шта значи полицијска солидарност и шта значи када општећени позове своје колеге тако што претходно сам изврши квалификацију кривичног дела а колеге крену да јуре разбојнике. Додаје да је поставио питање општећеном да ли се распитивао о ком лицу је реч, на шта је исти одговорио да јесте и апсолутно може да тврди да је да је он тада погледао неке клипове на којима Лазар велича Вељу невољу и да му је то послужило за градацију ове приче у погледу постојања кривичног дела. Истиче и да немамо тонски снимак разговора између Лазара и општећеног и да та чињеница у складу са ЗКП-ом мора да се цени у корист Лазареву. Даље наводи да ће тешко неко да га увери да полиција није могла да пронађе и препозна радника обученог у наранџасти комбинезон који је вероватно могао да чује садржину разговора између Лазара и општећеног а верује да је то учињено јер би тако сведочење било у Лазареву корист. Бранилац поставља питање маказа које Лазар држи у руци па имајући у виду изјашњавање свих вештака и стручног саветника не искључује могућност да их је Лазар показао да би одвратио другу страну од напада. У конкретном случају прилично би натегнута правна конструкција могла да буде да је Лазара покушао да изврши разбојништво, посматрали тај догађај рационално или из стања свести Лазареве у том тренутку. У односу на другу тачку предлога ОЈТ-а у В.Плани сматра да је реч о полицијској солидарности и реваншизму на најгори могући начин када су већ лишени слободе разбојника зашто му не би, пришили и једну двадесетројку а то одбрана закључује из следећег: полицијски службеници не могу имати статус општећених лица јер су општећена лица она чије је неко лично право угрожено или повређено или општећена имовина а у конкретном случају заштитни објект овог кривичног дела је заштита јавног реда и мира. Полицајци имају дужност да поступају и излажу се ризицима који су већи од припадника било које друге професије а из исказа сведока Андрије Милојевића датом на главном претресу може се закључити да он сам потврђује да ничим није био општећен али нам у погледу својих запажања пружа корисне информације наводећи да је Лазар изгледао унезверено, уплашено да је један кратак период поступао супротно неким њиховим упозорењима али кад је ушао у ауто није пружао отпор. Наводи да је поставио по ставу одбране суштинско питање, будући да је он био вођа групе приликом предузимања радње да ли је икад учествовао у пружању асистенице медицинском особљу или код лица са менталним сметњама рекао је да јесте више пута, а на питање да ли је у тим ситуацијама подносио пријаве против тих лица, одговор је био да није. Мање више слична запажања

смо могли да чујемо и од Грковића осим у делу када исти као, по мојој процени полцајац пред пензијом каже да је доживео стрес, ма шта то значило. Предложио је да суд Лазара ослободи од оптужбе а први пут у својој каријери ставља евентуални предлог да уколико суд нађе да су испољени облици неке врсте противправног понашања а не кривичног дела разбојништва окривљеном изрекне меру безбедности лечења на слободи. Додао је да смо до сада у поступку имали редовног професора универзитета др. Ненадовића који је кроз свој живот и рад био руководиоца и ординирајући лекар у најзначајнијим клиникама у земљи, имали смо др. Величковић и та два стручњака су се сагласила да се евентуално Лазарово лечење може обавити на слободи. Као бранилац уважава оно што је чуо од др. Марије Панић али сматра да на је на поједина питања која јој је поставио иста одговорила са приличном дозом интелектуалног поштења те да је на неки начин оставила могућности, како је то доживео, да се овом младом човеку можда може помоћи. Истакао је и да су данас присутни његова мајка и његов брат, да са нестрпљењем о његовој судбини очекују исход као и други чланови породице. Инспириран медицинским разлозима који су изнети моли да уколико за то има простора да се одреди мера безбедности лечења на слободи јер би сваком другом одлуком судбина овог младог човека била доведена у питање како у погледу остваривања неких свакодневних циљева тако и у погледу његовог функционисања у домену правног саобраћаја. Навео је и да постоје бројне студије које говоре о томе да велики број учиниоца кривичних дела понавља извршење дела без обзира што немају менталне сметње а да је прилично процентуални број мање људи са менталним сметњама који понављају кривична дела. Верује и на један одговоран начин указује на то да је овај условно речено, опамећујући притвор и боравак Лазаров у изолованој ситуацији у довољној мери утицао на то да се може очекивати да ће се убудуће понашати онако како се то може очекивати од једног просечног човека. Закључио је да је његова судбина у рукама суда те молио да се ово пажљиво цени.

Окривљени Амићић Лазар је у одбрани навео да се не сећа како је дошао у Велику Плану дана 13.06.2023. из Калуђерице и додао га је можда неко позвао да снима лајв за Тик Ток што се дешавало и раније те да у Великој Плани није никада пре био. Додао је да је хтео да се врати кући јер се претходно посвађао са мајком и ишао да позајми новац ради враћања. Наводи да је питао више лица и видео да једно лице подиже новац на банкомату. Обратио му се најљубазније са молбом да му позајми 1.000,00 динара. Ово лице му је одговорило дрско, мисли да је рекао “клошару”. Сматра да је њега неко тако љубазно питао да би му позајмио новац. Додао је даље да га је ово лице напало без икаквог разлога, ударило га у међуножје, да је настала кратка полемика и да је отишао. Појаснио је да је извадио маказе када га је ово лице шутнуло у међуножје, не да би неког повредио или нанео штету већ искључиво да би се заштитио је махао њима. Након тога отишао је са овог места и у једном тренутку се окренуо и са једно километар удаљености видео полицијску патролу. Сматра да ни за шта није био криви и није имао разлога да побегне иако је то могао да учини на милион разних начина. Видео је полицајце и понашао се нормално, пустио да прођу али тачно не може да се сетим шта се све дешавало сем да је дошло до полемике. Истакао је да никада није нешто слично урадио а није претио и да се каје због тога што се довео у овакву ситуацију а највише му је жао због родитеља. Извинио се оштећеном ако је био изложен било каквој непријатности. Живи у кући коју су подигли његови родитељи у Калуђерици се бави лајв стримингом односно прављење снимака и емитовање уживо снимака на Тик Току а помажу га и родитељи. Садржај који објављује су савети из живота, спорта и како треба да живе млади. Највише прегледа има снимак“ Оћеш сад

један на један. “ У тим јавним наступима помиње Вељу Невољу и то искључиво ради гледаности и прегледа не зато што је импресиониран њиме већ ради прегледа јер тај снимак има велику гледаност. Није могао да се сети где су се налазиле маказе пре него што их је извадио. Одузети су му телефони Самсунг А33 и Хуавеи у 7. Код себе је имао торбицу преко рамена и то мању. Не сећа се да је држао телефон уперен према патроли када је дошла до њега нити како су полицајци стали када су наишли. У изјави пред ОЈТ В.Плана Кт.320/23 од 14.06.2023.године је навео да је дана 13.06.2023. у раним јутарњим часовима дошао из Калуђерице за Велику Плану стопом те да је уочио једног човека за банкоматом не зна које банке и пришао му. Наводи да се налазио на једно 5-10 метара и повикао “хеј, човече извини молим те што те прекидам да ли ти је проблем да ми позјамиш 1000 динара, требају ми” наводи да није прилазио а оштећни му је одговорио нешто у смислу “Бежи клошару, немој да ми досађујеш”. Питао је оштећеног због чега те речи а он се залетео ка њему и шутнуо га јако у пределу међуножја. Истакао је да том човеку није пришао и наводи да су му у једном тренутку док је бежао пришли полицајци и тражили да покаже личну карту за коју је рекао да је нема и да је истекла те да га пусте јер је ово слободна земља и да немају разлог да га хапсе. Није тачно да се опирао нити снимао лајв на Тик Току док су му полицајци прилазили и легитимисали га. У Калуђерици је добијао претње због Тик Тока и да вероватно желе да га сруше те је нашао преко пријатеља кућу за изнајмљивање у Великој Плани јер је ту хтео да се пресели. Маказе које су му одузете су му требале за Тик Ток јер сече рекламни материјал и папирологију и случајно су биле код њега. Био је дневној журци и могуће да му је неко нешто сипао у пиће због тога је позитиван на ПАС а пре више од месец дана конзумирао је један доинт. У одбрани је навео и да има четири дијагнозе због којих користи антидепресиве а последњих пет дана није узимао терапију и нема здравствену књижицу. Оштећеном није претио када му је тражио новац нити је имао маказе у руци када му је новац тражио, већ су биле у торби. Није пружао отпор полицији сам је ушао у возило и да га је пружао неко би био повређен јер је боксер. У завршној речи је навео да за ових годину дана проведених у притвору није направио ни једну грешку нити инцидент, а није имао ни једну замерку од стране управе, строго се придржавао правила, избегавао сукобе јер је био свестан шта ће се десити уколико упадне у сукобе. Наводи да се са особљем у Специјалној болници понашао културно и са дозом поштовања као и са особљем из ОКЗ-а. Додао је и да се опаметио и да то иде све на боље, да се каје, и да се извињава оштећеном. Додао је и да му је породица на првом месту, жао му је што је све довео у ту ситуацију и да има девојку која га чека. Поновио је да је поштовао затворенике у својој соби на социјалан начин а не асоцијално да му је жао и да се ништа слично неће поновити од асоцијалних ситуација, овога му крста. Додао је и да он примећује напредак у свом менталном развијању а примећују га и други око њега.

Оштећени Бекчић Александар је изјавио да његово понашање и статус у друштву му недозвољавају да се користим речима “клошару” и онако како је окривљени навео. Навео је да је окривљени дошао код њега са већ припремљеним маказама а не како је он изнео а што је видео касније на снимку и да окривљени није тражио новац на зајам ни једног тренутка већ је био јасан са изјавом “ Дај ми новац !”. Даље је објаснио да му је након тога рекао да ће га избости и није се одмах удаљио. Додао је да је окривљеног затим одгурнуо ногом у пределу стомака што је отприлике у том тренутку када је отац приметио. Окривљени је отишао кад је отац Бекчић Тома изашао из аута који је био у непосредној близини. Наводи да се уплашио и да данас константно осећа страх кад је на банкомату. Препознао је окривљеног на претресу а препознавање у полицији је било када се вратио из Београда. Лице које му је пришло је било довољно гласно да га он

чује и кроз зубе је говорио. Није извадио легитимацију из страха и због тога што није стигао јер је био фокусиран на маказе које су биле повеће, бранио је свој живот. Окривљени је маказе одвојио од тела и почео да скаче тим маказама ка њему као да ће да га убоде. У својој изјави пред ОЈТ Велика Плана Кт.9/23 од 05.07.2023. је навео да је критичног дана кренуо у јутарњим часовима око 6,00 да одвезе оца за Београд због заказаног лекарског прегледа. Зауставио је возило испред НЛБ Комерцијалне банке у Великој Плани и изашао како би подигао новац са банкомата а отац је остао у ауту на месту сувозача удаљен једно десетак метара. Када је подигао 20.000,00 динара са банкомата вратио картицу и кренуо да ставља новац у новчаник зачуо је једно лице које му се обраћа речима "Дај паре, ја сам из клана "Веље Неволје" или "Беликуковог" није сигуран па је погледао и видео са његове леве стране мушкарца висине око 180 цм. Навео је да је тај мушкарац на себи имао тренерку а горњи део је био пушкавац или тренерка са апликацијом на раменима. Даље наводи да је питао то лице "Молим" нашта му је поновио да је из клана "Веље Неволје" и тражио новац понављајући "Дај паре ја сам из клана "Веље неволје!" . Општењени је навео да је тада том лицу рекао да је полицајац и да га не занима, да му новац не да. Окривљени му је рекао да ће га избости и из торбице коју је носио преко левог рамена извукао маказе са рукохватом црне боје и металним сечивом које је било окренуто ка њему на доле. Окривљени је руком ухватио и део рукохвата и сечива. Више пута је окривљени ка њему кренуо тим маказама па је стао у гард, претио да ће га избости. Општењени је навео да је тада да би смирио ситуацију рекао да ће му дати новац и кренуо да завлачи рку у торбицу и тада кренуо ка њему и одгурнуо га ногом у пределу стомака. Наводи да му је тада отац изашао и аута почео да галами тако да је то лице кренуло и даље држећи маказе у руци најпре ка његовом оцу потом ка њему , пар пута погледао и онда се окренуо и почео да бежи у правцу гробља. Општењени је навео да је тада позвао полицију, описао лице и наставио за Београд. Додао је да је лице препознао у полицији са сигруношћу. Окривљени је до пола главе имао на себи капуљачу или крагну и додао да му је за око запала тамно плава торбица окривљеног и апликације на тренерци црвено-беле боје у пределу рамена, да је окривљени био кратко ошипан светлог тена. Све се дешавао у близини банкомата деловало му је озбиљно и да свако може да буде члан тог клана. Окривљени му није тражио новац на зајам. Кривичном гоњењу се придружио и истакао имовинскоправни захтев. Општењени Александар Бекчић је у својој изјави пред ОЈТ Велика Плана Кт.9/23 од 05.07.2023. навео да је критичног дана кренуо у јутарњим часовима око 6,00 да одвезе оца за Београд због заказаног лекарског прегледа. Зауставио је возило испред НЛБ Комерцијалне банке у Великој Плани и изашао како би подигао новац са банкомата а отац је остао у ауту на месту сувозача удаљен једно десетак метара. Када је подигао 20.000,00 динара са банкомата вратио картицу и кренуо да ставља новац у новчаник зачуо је једно лице које му нсе обраћа речима "Дај паре, ја сам из клана "Веље Неволје" или "Беликуковог" није сигуран па је погледао и видео са његове леве стране мушкарца висине коко 180 цм. Навео је да је тај мушкарац на себи имао тренерку а горени део је био пушкавац или тренерка са апликацијом на раменима. Даље наводи да је питао то лице "Молим" нашта му је поновио да је из клана "Веље Неволје" и тражио новац понављајући "Дај паре ја сам из клана "Веље неволје!" . Општењени је навео да је тада том лицу рекао да је полицајац и да га не занима, да му новац не да. Окривљени му је рекао да ће га избости и из торбице коју је носио преко левог рамена извукао маказе са рукохватом црне боје и металним сечивом. које је било окренуто ка њему на доле. Окривљени је руком ухватио и део рукохвата и сечива. Више пута је окривљени ка њему кренуо том маказама па је стао у гард, претио да ће гга избости. Општењени је навео да је тада да би смирио ситуацију рекао да ће му дати

новац и кренуо да завлачи рку у торбицу и тада кренуо ка њему и одгурнуо га ногом у пределу стомака. наводи да му је тада отац изашао и аута почео да галами тако да је то лице кренуло и даље држећи маказе у руци најпре кањеговом оцу потом ка њему, пар пута погледао и онда се окренуо и почео да бежи у правцу гробља. Општећи је навео да је тада позвао полицију, описао лице и наставио за Београд. Додао је да је лице препознао у полицији са сигурношћу. Окривљени је до пола главе имао на себи капуљачу или крагну и додао да му је за око запала тамно плава торбица окривљеног и апликације на тренерци црвено-беле боје у пределу рамена, да је окривљени био кратко опишан светлог тена. Све се дешавао у близини банкомата деловало му је озбиљно и да свако може да буде члан тог клана. Окривљени му није тражио новац на зајам. Кривичном гоњењу се придружио и истакао имовинскоправни захтев.

Сведок Бекчић Тома је изјавио да је већ дао једну изјаву и стоји иза тога. Појаснио је да је то било у јутарњим часовима да је био сам у колима а Александар је отишао да подигне паре. Чачкао је по телефону и видео да нема Александра а када је погледао видео је неки конфликт. Навео је да је окривљени држао подигнуте маказе, да не зна зашто и када је изашао из аута окривљени је почео да бежи. Када је изашао из аута рекао је "Шта је било, шта се дешава?" а окривљени је имао маказе у рукама. Видео је да је окривљени нападао Александра а овај се бранио. Није чуо шта је окривљени говорио а препознао га је у полицији. У вези самог догађања испред банкомата и дешавању није их видео. Пред ОЈТ Велика Плана на записнику Кт.9/23 од 05.07.2023. је изјавио да је са сином Александром критичног дана у јутарњим часовима кренуо за Београд, те да је син мало испред банкомата код НЛБ Комерцијалне банке паркирао ауто и отишао да подигне новац. Није обраћао пажњу кад је седео у ауту а у једном тренутку када је погледао видео је Александра и једно лице да се препиру а то је лице у рукама држало маказе и понашао се као да хоће да се бије. Наводи да је у том тренутку излетео из аута почео да виче "Шта је било" и у том тренутку је то лице кренуло ка њему па се вратило ка Александру а онда се окренуо и почео да бежи ка прузи. Навео је да није видео тренутак када је ово лице пришло Александру нит је чуо шта му је говорио. Александар му је рекао да му је тражио новац и да је рекао да је из "Беливуковог клана". Потрчали су за њим али је побегао а Александар је звао полицију. Касније у полицији је препознао то лице са сигурношћу. Описао је да је то лице на себи имао тамну јакну нешто као капуљачу и тетоважу на врату. Када је видео шта се дешава ово лице је имао сечиво у руци није му било пријатно и није знао шта може да учини. Пред ОЈТ Велика Плана на записнику Кт.9/23 од 05.07.2023. је изјавио да је са сином Александром критичног дана у јутарњим часовима кренуо за Београд, те да је син мало испред банкомата код НЛБ Комерцијалне банке паркирао ауто и отишао да подигне новац. Није обраћао пажњу кад је седео у ауту а у једном тренутку када је погледао видео је Александра и једно лице да се препиру а то је лице у рукама држало маказе и понашао се као да хоће да се бије. Наводи да је у том тренутку излетео из аута почео да виче "Шта је било" и у том тренутку је то лице кренуло ка њему па се вратило ка Александру а онда се окренуо и почео да бежи ка прузи. Навео је да није видео тренутак када је ово лице пришло Александру нит је чуо шта му је говорио. Александар му је рекао да му је тражио новац и да је рекао да је из "Беливуковог клана". Потрчали су за њим али је побегао а Александар је звао полицију. Касније је у полицији препознао то лице са сигурношћу. Описао је да је то лице на себи имао тамну јакну нешто као капуљачу и тетоважу на врату. Када је видео шта се дешава ово лице је имао сечиво у руци није му било пријатно и није знао шта може да учини.

Општећи Милојевић Андрија је навео да је тог дана радио ноћну смену и негде ујутру око 06.00 часова колега га је обавестио да је била пријава догађаја у којем је

нападнут колега Александар Бекчић ножем. Кренули су возилом, обишли део око аутобуске станице и кренули у правцу гробља и затим су кренули ка Великом Орашју. У близини салона наметашаја Б+ кад су прешли надвожњак са леве стране приметили су једно лице. Возилом су се паркирали са десне стране и пошли ка овом лицу. Оно им је говорило да му не прилазе, да немају право да га хапсе, да није ништа урадио, држао је телефон у рукама. Колега му је тражио личну карту, неки документ са сликом. Одбио је да да говорећи да немају право да га задржавају, хтео је да прође поред њих и удаљи се са лица места. Даље наводи да је окривљени говорио да незнају ко је он и покушао да се удаљи, кренуо је између њих. Ухватили су га за руке и покушавали да му ставе руке иза леђа како би му ставили лисице. Подизао је руке горе, није допуштао да му ставе лисице. Наводи да су некако успели да му ставе лисице и кренули су у возило преко пута паркирано како би га у њега сместили. Опирао се од ивичњак и ногама. Успели су да га доведу до аута. Тада је рекао да не морају више интервенишемо да неће правити проблеме ући ће сам у ауто. Прегледали су и окривљеног и торбицу у којој смо нашли маказе, телефон, цигарете и нешто ситног новца, колико се сећа. Упозорили су окривљеног да не снима телефоном и да остане са њима, да се не удаљава. Чудно понашање окривљеног описује тако што наводи да у тим јутарњим часовима није ни било пуно лица на улици а окривљени је држао кесу са лименкама пива у руци, млатио главом, деловао чудно и унезверено, као да са њим нешто није у реду. Није подносио кривичне пријаве у приликама када је пружао асистенцију здравственим радницима за болесна лица. Појаснио је редослед примене полицијских овлашћења критичном приликом наводећи да су зауставили лице, тражили лична документна, лице је то одбило да покаже на увид, затим је упозорен да ће бити приведен уколико не преда на увид документа и тада је покушавао да се удаљи. У изјави пред ОЈТ Велика Плана Кт.9/23 дана 28.06.203. је изјавио да 13.06.2023.године око 06.00 часова са колегом Грковић Сашом био у полицијској станици када су из дежурне службе обавештени да је на раскрсници улица Милоша Великог и Војводе Мишића у близини НЛБ Комерцијалне Банке извршено кривично дело разбојништво у покушају над колегом Александром Бекчићем. Он и колега Грковић Саша су службеним возилом отишли до места догађаја где нису никога затекли а после на аутобуску станицу у намери да пронађу лице које по опису одговара да је извршило наведено дело. Када су завршили преглед возилом су се упутили ка Великом Орашју и након проласка надвожњака уочили лице које је по опису личило на могућег извршиоца. Наводи да су зауставили возило, изашли и кренули ка том лицу које је почело чудно да се понаша. Говорио им је да му не прилазе, да ништа није урадио и да их снима у лајву. Појаснио је да је у левој руци држао телефон а у десној кесу са лименкама. Тада су покушавали да га смире, тражили му личну карту или неки документ са сликом на увид. Наведно је окривљени одбијао и покушавао да се удаљи од њих. Рекао им је да немају право да га здрже и да га пусте да иде. Истиче да је окривљени тада у једном тренутку покушао да прође између њега и колеге иако су га више пута упозоравали да остане са њима. Наводи да су морали да употребе физичку снагу а окривљени је пружио активан отпор, једва су га савладали и ставили лисице. Приликом употребе физичке снаге пружао је активан отпор, једва су га савладали а након тога поред аута извршили преглед окривљеног где су у торби коју је носио преко рамена пронађене маказе, мобилни телефон и цигарете. Након овога се окривљени смирио, сео у возило и одвезли су га у полицију. Имовинскоправни захтев је истакао и придружио се кривичном гоњењу. Андрија Милојевић је пред ОЈТ Велика Плана Кт.9/23 дана 28.06.203. изјавио да је 13.06.2023.године око 06.00 часова са колегом Грковић Сашом био у полицијској станици када су из дежурне службе обавештени да

је на раскрсници улица Милоша Великог и Војводе Мишића у близини НЛБ Комерцијалне Банке извршено кривично дело разбојништво у покушају над колегом Александром Бекчићем. Он и колега Грковић Саша су службеним возилом отишли до места догађаја где нису никога затекли а после на аутобуску станицу у намери да пронађу лице које по опису одговара да је извршило наведено дело. Када су завршили преглед возилом су се упутили ка Великом Орашју и након проласка надвожњака уочили лице које је по опису личило на могућег извршиоца. Наводи да су зауставили возило, изашли и кренули ка том лицу које је почело чудно да се понаша. Говорио им је да му не прилазе, да ништа није урадио и да их снима у лајву. Појасио је да је у левој руци држао телефон а у десној кесу са лименкама. Тада су покушавали да га смире, тражили му личну карту или неки документ са сликом на увид. Наведно је окривљени одбијао и покушавао да се удаљи од њих. Рекао им је да немају право да га здрже и да га пусте да иде. Истиче да је окривљени тада у једном тренутку покушао да прође између њега и колеге иако су га више пута упозоравали да остане са њима. Наводи да су морали да употребе физичку снагу а окривљени је пружио активан отпор, једва су га савладали и ставили лисице. Приликом употребе физичке снаге пружао је активан отпор, једва су га савладали а након тога поред аута извршили преглед окривљеног где су у торби коју је носио преко рамена пронађене маказе, мобилни телефон и цигарете. Након овога се окривени смирио, сео у возило и одвезли су га у полицију. Имовинскоправни захтев је истакао и придружио се кривичном гоњењу.

Оштећени Грковић Саша је навео да је био у својству пратиоца вође патроле Милојевић Андрије и да су добили обавештење да је покушано разбојништво над колегом из жандармерије. Упућени су на лице места, управљао је возилом и у близини Комерцијалне банке обавили су преглед простора и на основу описа који им је дат преко радио везе тражили лице које одговара том опису. Како нису ту пронашли лице кренули су да обилазе ширу област. На раскрсници улица Милоша Великог, Шумадијске и Орашке пронашли су лице које одговара опису. Кретали су се возилом ка В.Орашју и са леве стране коловоза у правцу кретања приметили су ово лице и зауставили возило које је било под ротацијом. Кренули су ка овом лицу, питао га је одакле је и имали ли личну карту. Наводи да је окривљени у једној руци имао неку кесу са стварима а у другој телефон. Викао је да му не прилазе јер је он из неке навијачке групе, мисли да је спомињао "Принципе", спомињао је УКП, да је више пута хапшен, да познаје одређене људе и одбијао је интервенцију. Додао је да је окривљени покушавао да прође између њих, настављао да се креће а претходно су га упозорили. Даље је навео да су онда он и колега употребили физичку снагу а окривљени је покушавао да прође поред њих. Истакао је да му је јасно поставио руку са раширеном шаком и упозоравао га да стане. После тог знака је окривљени покушавао да прође поред њих тако да су кренули да примењују средства принуде и физичке снаге. Том приликом ухватио је окривљеног за леву руку а Андрија за десну и употребом физичке снаге и захвата ставили су окривљеном средство за везивање. Одвели су лице до службеног возила и полицијске станице. Окривљени се све време опирао и пружао отпор покушавајући да се отргне и побегне а савлађивање отпора је трајало око пар минута. Приликом приласка окривљени је држао мобилни телефон у левој руци и екран је био окренут према њима у смислу снимања и обратио се речима "У лајву сте" а и видело се на екрану да их снима. Више пута се обратио окривљеном јасно и гласно "Полиција" јер је сумњао да их не разуме, да се можда плаши из неког разлога. Процена му је говорила на основу искуства, гестова, израза, да има неки проблем или страх. Окривљени је након што су му стављена средства везивања сарађивао добровољно ушао у возило. У позиву је сазнао да је окривљени њихов колега. Пред

ОЈТ је изјавио да се осећа угроженим вероватно зато што су преживели поприличан стрес а није му прва стресна ситуација. У изјави пред ОЈТ В.Плана Кти.9/23 од 28.06.2023.наводи даје као полицајац дана 13.06.2023. око 06,10 часова добио обавештење дежурне службе да је на раскрсници улица Милоша Великог и Војводе Мишића извршено кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ а над колегом који је био у цивилу. Са колегом Милојевић Андријом су службеним возилом изашли на лице места али тамо нису затекли оштећеног ни окривљеног па су направили круг око аутобуске станице а затим кренули ка Великом Орашју. Наводи да је након што су прошли надвожњак уочио једно лице које по опису одговара извршиоцу. Изашли су из возила и тражили личну карту на увид. Лице је имало прилично унезверен поглед, одбило да покаже личну карту и говорио да немају права да га легитимишу, већ да га пусте а при томе је у руци држало мобилни телефон и говорио да их снима у лајву иако су му више пута рекли да то не чини. Лице се све време опирало покушавало да прође између њега и колеге и заузело став као да хоће да побегне. На ово му је издато упозорење да стане на шта се он оглушио и даље је хтео да прође између њих због чега су морали да употребе физичку снагу и средства везивања. Додао је да се приликом употребе физичке снаге и даље опирао. Када су га довели у положај за везивање и ставили му службене лисецелице се смирили рекло да ће само ући у возило. Даље је навео да су му приликом прегледа у торбици коју је носио преко рамена пронашли маказе које су одузели. Не сећа се да је полицији говорио да зна битне људе, опасне људе који могу да им науде.

Сведок Тајјана Амићић у вези са самим догађајем није имала шта да изјави. Навела је да поред Лазара има још троје деце, Вука, Викторију и Тиху као и супруга. Супруг је електроинжењер запослен у Аустрији, Вук има 22 године студира грађевину и повремено ради, Викторија има 19 година и друга је година медицине, стипендиста и демонстратор и Тиха има 10 година, пети је разред основне школе. Сви живе у Калуђерици и да имају две породичне куће у дворишту. Појаснила је да у једној кући коју је свекар саградио живи Лазар јер они бораве у иностранству. Лазара финансира отац у вези са свим стварима које се тичу живота и за лекове а такође сам доприноси зарадом на друштвеним мрежама. Навела је да је 13.06.2023. Лазар имао новца код себе јер само он користи њену картицу. Није јој познато да је долазио у Велику Плану. Додала је да је Лазар имао проблема у детињству у школском узрасту и то у вези спољашњег изгледа -дебљина, где је трпео физичко насиље а и психичко где су морали да га премештају из једне у другу школу и то искључиво због физичког изгледа. Сведок Лазара описује као добро дете, импулсивно и да одреагује онако како се други постави према њему. Такође да када осети да му се неко подсмева и руга одреагује импулсивно вербално а не физички. Додала је и да је духовит и јако интелигентан, спреман да прихвати критику и шали на свој рачун. Лазар је имао испада с времена на време и појашњава да прође пар месеци па се деси. Наводи да је користио марихуану а понекад и те неке таблете, али да то није било често. Вођен је у Драјзерову (установа отвореног типа) где се лечио и јављао редовно. Прво су долазили са њим а после је ишао сам када је после две године докторка рекла да може и сам да долази. Наон терапије пар године није имао проблема са дрогом. Сведок је навела да Лазар има дијагнозу емоционалне осетљивости и импулсиван је, крије осећања, не жели да покаже своју слабост. Истакла је да не прича напамет и да су га водили у Нови Сад код др. Сташа Милошчина и код др. Драгана Митровића који је установио да има поремећај пажње те да користи лекове: концерта која је за болест АДХД или сароксат и лирика. Никада га нису оставили без средстава и подршке. Није јој познато да се Лазар

интересовао за навијање. Нема приступ Лазеревим активностима на друштвеним мрежана и није их гледала.

Сведок стручни саветник др. Милутин Ненадовић је изјавио да је дао примедбе на налаз вештака др. Анђелке Величковић. Према његовом мишљењу урачунљивости окривљеног темпора криминис је била искључена из разлога поремећаја расуђивања, односно са аспекта доктрине судске психијатрије привремене душевне поремећености. У вези са привременом душевном поремећености у смислу узрока настанка изјавио је да су кумулативно деловеле ПАС и амфетамин, синтетска и природна дрога канабис и дијазепини и у контексту поремећаја структуре личности која је његова карактеристика. Навео је да је урачунљивост правна категорија. Што се судске психијатрије тиче изчавају урачунљивост као поремећај пажње, мишљења. У поремећају расуђивања особа предузима активности које су штетне по њу а да није у могућности да их у том тренутку препозна. Еквивалент је неурачуњивост. Ако се тако дефинише еквивалент је у терминологији правној неурачуњивости. Последишно таква особа није способна да управља својим поступцима и да адекватно одлучује. На питање ОЈТ-а да ли постоји озбиљна опасност да учинилац учини теже дело или противправно дело које је одређено по закону као кривично дело, с обзиром да је према саветнику учинилац био неурачуњив у време извршења дела изјавио је да је урачунљивост пролазна категорија, кратког трајања и односи се на дело овде те да експерт вештачи и изјашњава се користећи неспорне чињенице у време чињења кривичног дела али не и у време прегледа или саслушања пред судом и да се не бави предвиђањем. Дроге које су пронађене у крви окривљеног не изазивају токсикоманску зависност према савременим ставовима психијатријске науке, односно дела о зависности. Научна психијатрија се бави подршком остварене апстиненције која у конкретном случају траје већ седам месеци и са аспекта доктрине судске психијатрије предлаже се да зависник има стручну медицинску подршку између шест месеци остварене апстиненције до две године и због тога предлаже лечење на слободи и да се нигде у свету не предлаже лечење зависника у социјалној изолацији. Поводом изјаве вештака на претресу сматра да вештак треба да се изјасни о урачунљивости у време вршења кривичног дела које се окривљеном ставља на терет. Сматра да проистиче да је неспорно у то време окривљени био под дејством психоактивних супстанци које су утврђене. Био је акутно интоксициран ПАС-ом. Додао је да амфетамин доводи до поремећаја низа психичких функција али најбитније општењено је опажање, мишљење, свест у квалитативном смислу, памћење и задржавање упамћеног, појава суманутих идеја у оквиру мишљења. Даље објашњава да природна дрога марихуана у првом реду код интоксицираног изазива стање еуфорије али да је за овај случај битно да појачава осетљивост чула слуха, вида, наравно узнемиреност, конфузност као резултат поремећаја свести и попушта рационална контрола код интоксицираног. Сматра да све наведено у смислу поремећаја психичких функција изазива пролазни душевни поремећај, те поремећеј расуђивања и искључује урачунљивост. Додао је и да је окривљени апстинент седам месеци и да се инсистира на искључивању социјалне изолације и изрицање мере безбедности лечења у установи затвореног типа је бона фиде. У свом налазу и мишљењу закључује да је окривљени *tempore criminis* због кумулативног ефекта душевног поремећаја и поремећаја понашања узрокованих истовременом употребом више психоактивних супстанци и примарног поремећаја структуре личности био у стању поремећаја расуђивања тј. Неурачуњивости. Наводи да се без развијене зависности код особа која је злоупотребила више психоактивних супстанци према науци и доктрини судске психијатрије налазила у време извршења кривичног дела у стању неурачуњивости и ова злоупотреба дрога се лечи у

психијатријским установама отвореног типа па је предложио суду изрицање такве мере.

Вештак Анђелка Величковић је изјавила да у свему остаје при свом налазу и мишљењу. На претресу се осврнула на пар чињеница, првенствено на понашање Лазара током самог дела. Поводом тога наводи да он прво тражи новац од оштећеног, при томе приликом прегледа снимака који су били само визуелни, без аудио пратње, видело се да је имао маказе у рукама и кад није добио новац, бежи а кад долази полиција да га ухапси он пружа отпор, снима сцену и презентује је на ТИК-ТОКУ. Вештак даље наводи да окивљени изјављује да је лајв стример да се бави снимањем одређених специфичних околности које презентује затим на ТИК ТОКУ па се не може говорити да није био свестан шта чини већ је радио нешто што је у складу са његовом професијом. Истог дана је прегледан у Смедеревској Паланци после неких три сата од извршења дела, од стране психијатра у болници кад је добио терапију. Та докторка сматра да се ради о емоционално нестабилном поремећају личности што је неспорно према свим досадашњим налазима психијатара. Она на основу урина констатује да се ради и о психичким изменама насталим злоупотребом ПАС-а, појашњава његов статус из којих се не види да је било отуђења од реалности, наводи да се ради о анксиозности високог интензитета. Истиче чињеницу да је његов ментални статус у том моменту дефинисан не само злоупотребом ПАС-а већ и тиме што је лишен слободе што је непријатна информација за сваког а посебно за такву особу која има емоционално-нестабилни поремећај личности. Докторка не налази за потребно да остане под надзором психијатрија што свакако не би било могуће да се ради о акутном психотичном поремећају. У погледу ставке коју је професор саветник у својој судској психијатрији истиче као битну поред овог што је изложила а то је дело страног нечијој личности или не. Појашњава да уколико се ради о делу које је потпуно у нескладу са нечијом животном историјом онда се ту често може размишљати о неурачуљивости а тешко се може размишљати у том правцу ако се ради о особи која у својој животној историји има понављања асоцијалних поступака. Дефиниција неурачуљивости је психотична принуда императивног карактера што указује да таква особа није имала могућности за неко алтернативно поступање него је ово било једино решење што у овом случају не можемо прихватити као такво. Кад је у питању злоупотреба ПАС сам Лазар даје податак да је лечен од болести зависности о чему није приложена медицинска документација па је када дављања налаза и мишљења узела као валидан податак који је он лично дао да се ради о повременом конзументу али је навела наравно да мора да се постави питање аутентичности оваквог податка. Прихватила га је као таквог. ТХЦ који окривљени користи ствара психичку зависност а амфитамин и физичку и психичку. Ако се окренемо неспорном да окривљени има емоционални поремећај личности и ако узмемо у обзир његову животну историју из које стоји да је од 2015. до 2021. против њега поднето 11 кривичних пријава и ако се користимо неком од скала које постоје за процену ризика, рецимо скала ХЦР 20 он на тој скали има ризик 30 што је висок резултат и мислим да постоји озбиљна опасност да понови неко слично или теже дело где је за уклањање те опасности потребно изрећи меру безбедности обавезног психијатријског лечења у установи затвореног типа. У погледу расуђивања које је највиша интелектуална активност и које захтева пажњу, логику, критични смисао, памћење доживљеног и наученог и спадало би у неку трајнију категорију те се приликом процене пословне способности поставља питање способности расуђивања на које два психијатра требају да дају одговор. На питање саветника да ли може да каже које психичке функције су поремећене код интоксикације амфетаминима, изјавила је да су оне написане у налазу: измена расположења, воље,

размишљања и да то није спорно али је питање до ког степена и да ли се та чињеница може сматрати изолована или у склопу целокупног понашања. Вештак је навела да све све психичке функције од конзумирања марихуане буду измењене само је питању до ког степена и да не могу селективно да се цене већ у оквиру целокупног функционисања. Изјавила је и да је поремећај личности стање које прати једну личност које подразумева маладаптивност друштвеним правилима које у медицинској класификацији болести има шифру Ф60.3 која у уџбеницима психијатрије кад се описују поремећаји личности на крају се предлаже и одређана фармакотерапије која подразумева употребу психистабилизатора анксиолитика и других лекова. Свакако може да се употребом одређеним медикамената стање поправи. Не може можда да се излечи али може да се поправи. У погледу околности у којим се цени мотив у смислу утврђивања неурачуњивости, изјавила је да се мотив цени и објаснила да смо овде слушали неки ЦД који је бранилац доставио, где је речено да иде да блеји и да има пиштољ. Мотивацију треба ценити у склопу нечије личности, да ли је у раскораку или не са том личношћу. Додала је и да смо слушали мајку окривљеног да има још двоје деце и да су усклађени са друштвеним правилима и кад би оваква особа урадила овако нешто то би било заиста у раскораку са нечијом животном историјом. Према вештаку окривљени функционише прилично дифузно а поред мотивације цени се и животна лична историја, да ли се ради о делу које је страно нечијој личности или не. На питање браниоца одакле јој је познат податак који је навела у налазу и мишењу да је окривљени преносио и објавио на друштвеним мрежама тренутак кад је дошла полиција, изјавила је из списка предмета. На питање да ли је приликом прегледа окривљеног установила агресивност, изјави да је установила гранични поремећај личности, импулсиван, плаховит, ниске фрустрационе толеранције, склон искхитреном регаговању некад и на мале безначајне поводе што сам све описала у свом налазу и мишљењу и да се то односи на агресивност. На питање браниоца да ли је социјално прихватљиво обраћање преко друштвених мрежа и тражење новца, изјавила је да је то веома широко питање, више социолошко него психолошко питање, те додала да новац траже и у покушају изнуде и преваре. На питање браниоца да ли је социјално прихватљиво да се од непознатог лица на улици тражи новац, изјавила је да није уобичајено, да је то широк појам, да људи некад просе, моле. На питање браниоца да ли је период апстиненције остварио утицај на окривљеног од када је у притвору изјавила је да је прошло 7 месеци и да је кризни период прошао у ком је могао да се појави неки од апстинецијалних симптома. У погледу навода стручног саветника вештак др. Анђелка Величковић наводи да смо чули које су промене код особе која је под утицајем ПАС-а овде амфитамина и ТХЦ-а. Наводи да се помињу сумануте идеје, еуфорично расположење, поремећај перцепције а на основу понашања окривљеног види се да је он исправно преципирао да ће бити ухапшен, да се супростављао лицима која су то хтела да учине и да је то понашање било целисходно за њега у том тренутку а не под утицајем неких суманутих идеја и поремећаја перцепције. У погледу мере лечења, обзиром на протекли период од давања мишљења лечење може да се обави у амбуланти уколико постоје сарадници који ће заједно са њим одлазити код лекара и узети на себе одговорност за контролисано и континуирано коришћење терапије које ће добити од психијатра и додала да је седам месеци заиста дуг период. Између саветника и ње постоји сагласност у погледу поремећаја личности као и између других психијатара који су извршили преглед. Ради се о стању које је по Међународној класификацији уврштено у болест и има своју шифру Ф60. Додала је да су сагласни да се ради о привременој душевној поремећености с тим што се нису сложили око степена и то да ли је битно или потпуно искључена као што саветник каже. У погледу начина

лечења изјавила је да је у старту предложила лечење због поремећаја личности а кад се удружи са зависношћу постоји опасност од дисрегулације понашања. Лечење у установи је предложила због кумулативног ефекта, болести и злоупотреба ПАС-а.

Увидом у налаз и мишљење комисије вештака Специјалне затворске болнице од 13.12.2023.године је на основу урађених лабораторијских анализа, психијатријске експлорације и опсервације утврђено да је окривљени особа просечних интелектуалних капацитета и која болује од душевне болести врсте неспецификовано неорганско душевно обољење. Објашњавају да се преморбидно код окривљеног евидентирају сумњичавост, неповерење, доживљај неправде и угрожености те да основни психопатолошки супстрат наведене болести чине испади функција перцепције, мишљења, емоција, воље и нагона. Наводе да су у сфери перцепције суспектне акустичне халуцијације, у мишљењу дифузне и несистематизоване сумануте идеје утицаја и прогањања које су интерпретативног и интуитивног механизма настанка. Према комисији то значи да окривљени на болестан начин тумачи и објашњава реалитетна догађања и понашања особа из своје околине те да временом због болести од које болује бива уверен у реалност својих болесних доживљавања и то му генерише стање континуиране емоционалне напетости и анксиозности која обично добија психотичан квалитет. У налазу стоји и да су вољно нагонски динамизми у целини измењени у смислу хипобулије, апрагматизма редукције социјалних контаката и склоности ка дисконтроли нагонских-агресивних импулса. Окривљени је усвојио социјалне норме и конвенције али је услед психотичне измене личности дошло до дезорганизације интрапсихичких инстанци одговорних за поштовање моралних правила. Уз све то наводи се да је током живота повремено конзумирао ПАС али нема обележја алкохолне, токсикоманске зависности. Према налазу комисије сви описани психопатолошки поремећаји су били присутни и у време извршења кривичног дела и појашњавају да је тада био под импулсима и садржајима душевне болести и стању психотичне анксиозности. Закључују да је у време извршења дела био неурачунљив и да постоји озбиљна опасност да понови слично или теже дело па је редложено изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи.

Вештак Марија Панић представник комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду је у погледу датог налаза додала да у делу мишљења у коме стоји анализа душевног стања испитаника на страни 7 и 8 у пасусу у ком стоји да су психопатолошки поремећаји били присутни у време извршења дела што значи да је тада био под импулсима и садржајима душевне болести од које болује и у стању психотичне анксиозности, треба да стоји још једна реченица и то: истовремено је био под дејством марихуане, бензодиазепина и амфитамина па су његове способности схватања значаја дела и могућност управљања поступцима биле искључене. У погледу поднеска одбране од 20.03.2024.године и коментара саветника наводи да у изјашњењу стручног саветника стоји да је поремећај расуђивања стање конгниције кратког и по правилу пролазног карактера. Наводи да се урачунљивост односи не само на расуђивање већ и на одлучивање, односно да је урачунљивост способност схватања значаја дела и могућност управљања поступцима и процењује се искључиво у односу на кривично дело. С обзиром на изјашњење стручног саветника да неурачунљивост не подразумева меру безбедности медицинског карактера лечења и чувања у затвореној установи, посебно ако особа болује од неспецификованог, неорганског душевног обољења, сматра да управо неурачунљивост подразумева обавезно лечење, односно меру безбедности обавезног психијатријског лечења када се ради о особи са оваквом дијагнозом, односно дијагнозом трајне душевне болести. Даље наводи да се стручни

саветник изјаснио да Лазар Амићић у садашње време функционише у реалитету што је остварено адекватном терапијом у притвору а то закључује на основу процене процесне способности испитаника од стране Комисије вештака. Поводом тога сматра да особа која је процесно способна у неком тренутку не мора обавезно да функционише у реалитету у том моменту, односно, особа може да има довољно очуване конгнитивне способности, односно конгнитивне функције које су од значаја за учешће у судском поступку а да истовремено код њега и даље постоје одређени психопатолошки садржаји који га отуђују од реалитета и траже даље психијатријско лечење. У погледу закључка стручног саветника да се особе које болују од неспецификованог неорганичног душевног обољења лече на слободи а не у психијатријским установама затвореног типа наводи да се особе са оваквом дијагнозом могу лечити на слободи када су у стабилном побољшању своје болести а док не доспеју у стање стабилне реемисије лече се у установама затвореног типа. У погледу постављања дијагноза испитанику након обављеног вештачења иако у наредби за вештачење није наведен тај задатак да је Комисија након обављеног психијатријског прегледа поставила дијагнозу јер је психијатријским прегледом уочила постојање душевне болести а обзиром да је задатак вештачења превасходно форензичка процене урачуљивости испитаника у време извршења кривичног дела а да је Комисија установила да је исти био неурачуљив Комисија је сматрала да је обавезна да суду пружи објашњење и разлоге због чега је проценила да је испитаник био неурачуљив у време извршења дела. Сама чињеница да је испитаник био под дејством ПАС-а критичном приликом није била довољна по мишљењу Комисије да испитанику у потпуности искључи могућност да расуђује и одлучује већ су код њега били доминантни психотични симптоми који су карактеристични за његову болест. Тако да комисија није стварала конструкције него је поставила дијагнозу што је обавеза психијатра. На питање саветника на основу чега Комисија тврди да је окривљени у време извршења дела био душевно болестан вештак је изјавио на основу клиничке слике и симптома које су уочили током психијатријског прегледа закључују да је код испитаника душевна болест постојала одређени временски период а осим клиничке слике имали су податак и о ранијој историји психијатријских посредних извештаја за испитаника где се помиње неколико дијагностичких категорија што упућује на закључак да код испитаника психички проблеми постоје дужи временски период и да се доста лутало у дијагностичком сагледавању његовог душевног стања. Истакла је да по закону лекар поставља дијагнозу а не измишља дијагнозу тако и је и Комисија вештака на основу прегледа који је један од кључних делова сваке експертизе поставила дијагнозу. Болест окривљеног се може лечити адекватним психијатријским лечењем и да је подршка породице од значаја у лечењу, посебно након што се успостави стабилна реемисија болести када пацијент треба да се ресоцијализује, тј. изађе из болничких услова. У овом тренутку за њега боље и целисходније да се настави још неко време болничко лечење. Конкретно код Лазара би било отежано упостављање реемисије на слободи али не и немогуће. У погледу напретка у лечењу изјављује да је на основу увида у историју болести Специјалне затворске болнице, односно забелешке коју води надлежни психијатар о душевном стању пацијента стоји да је пацијент актуелно мирног понашања али је и даље присутна анксиозност која је психотичног порекла а као начин за превазилажење исте пацијент тражи метадон. Наводи да и даље има непријатност када је са људима и да и даље имамо садржаје који захтевају болничко лечење. Најважнији критеријуми којима се процењује опасност да пацијент учини ново дело су постојање психопатолошких садржаја као и однос пацијента према болести, односно постојање или одсуство адекватног увида у болест

од које болује као и критичност у односу како према болести тако и према ранијем постојању психопатолошких садржаја који су довели до извршења кривичног дела. Претпоставка да може да учини дело а уколико га учини мотив је психопатолошки, због садржаја своје болести. Појашњава да постоји и могућност да учини и да не учини дело али ако га учини то је због садржаја своје болести. Израз преморбидно значи пре болести, пре него што се појавила болест што значи да је испитаник имао неке црте личности које су описани али се тада није радило о симптомима болести. То је утврђено на основу анализе његове животне историје и функционисања у претходном периоду. У погледу датума прегледа није могла да каже тачно с обзиром да је испитаник био хоспитализован на одељењу за судско психијатријска вештачења и тамо бележе цео тај период који испитаник борави код њих обзиром да користе осим властитог психијатријског прегледа и психијатријску опсервацију, односно податке медицинског особља које је 24 сата присутно у болници. У погледу сумњичавости окривљеног изјашњавали су се о њој пре душевне болести и уколико би испитаник на основу чињенице да је боравак у болници продужаван развио осећање сумњичаности наводи да и то упућује на одређену психичку рањивост која може да укаже на разне психичке поремећаје. На питање браниоца навела је и да је упорност категорија која је од значаја за анализу понашања испитаника критичном приликом. Изјаснила се да је лечење почело и сличан је третман лицима који имају правноснажне одлуке. У погледу мултидисциплинарности лечења изјавила је да је доминантно лечење од стране психијатра а да се лекари других специјалности укључују по потреби. Појаснила је да се код лица којима је одређена мера правноснажна ради програм поступања а да то код окривљеног није још почело већ када почне да се спроводи мера безбедности а испитаник је у тренутно статусу привременог смештаја. Структура личности, како је наведено од стране претходног вештака не може се поистоветити са болешћу коју су утврдили а стање личности је црта личности, организација личности па се не може лечити. Изјавила је да се когниција односи на сазнајне психичке функције, а то су пажња, опажање, интелигениција, памћење, упамћивање, репродукција упамћених садржаја и мишљење. Период за успостављање реемисије је индивидуалан за сваког пацијента и у зависности од терапијског одговора на примењено лечење и било је искустава да буде два месеца.

На основу члана 405 ЗКП-а извршен је увид у видео снимак сигурносних камера НЛБ Комерцијалне Банке и ЦД достављен од стране браниоца и у маказе које су одузете од окривљеног.

На снимку сигурносних камера Комерцијалне банке уочава се долазак оштећеног Бекчић Александра возилом које паркира, његов прилазак до банкомата а са друге стране улице у раскрсници уз семафор долазак окривљеног и разговор са лицем које је прешло улицу крећући се од стране Комерцијалне банке ка аутобуској станици. Након тога уочава се руковање са банкоматом оштећеног, долазак окривљеног са мобилним у десној руци и маказама у левој руци где је сечиво окренуто ка оштећеном. Окривљени је пришао окривљеном са леве стране на неком размаку од метар и по, два. На снимку се уочава да у тренутку доласка окривљеног до Комерцијалне банке на излогу наведене банке седи радник у карактеристичном наранџастом оделу који се у тренутку приласка окривљеног до излога удаљава на тај начин што се креће ка раскрсници. На снимку се затим уочава почетак разговора окривљеног и оштећеног, окретање оштећеног ка окривљеном који му је стајао са леве стране и гледао у њега. Уочавају се благи покрети окривљеног, леве руке, горе доле. Уочава се на снимку како једно лице пролази поред окривљеног и оштећеног са десне стране, гледано са сигурносне камере а затим да оштећени ногом шутира окривљеног у пределу тела након чега се окривљени мало

удаљава а затим почиње кретање окривљеног и оштећеног у смислу да дође до сукоба. Претходно је на снимку уочено да је окривљени окренуо оштрицу маказа ка задњој страни од оштећеног и да је у овом кретању са оштећеним по простору испред Комерцијалне банке кретао се ка оштећеном тако што је подизао руку у којој је имао маказе и оштећени се кретао ка њему. Након тога се уочава да су се приближили где је оштећени паркирао возило. У једном тренутку из возила излази сведок Тома Бекчић и окривљени се удаљава ка гробљу у Великој Плани.

На ЦД-у са материјалом са друштвених мрежа је утврђено да постоје три снимка које је окривљени објавио, да је први снимак настао у поподневним или ноћним сатима а бранилац наводи да је настао у 02.00 критичног дана и на овом снимку окривљени позива да се иде у госте у Велику Плану, говори да има пиштољ, да има новац на телефону 30.000,00 динара и да иде да блеји у Приштину. ОЈТ наводи да је окривљени навео дословце: јел има неко да ме одвезе до В.Плане, идем по пиштољ, идем да блејим и наставља да има новац на картици. На другом снимку окривљени је го до паса сниман у просторији и говори да би волео да му је Веља Неволја рођени брат. На трећем снимку се види окривљени који говори нешто у вези са Вељом Неволјом и навијачима те да би му то био неки доживљај.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Кт.603-249/23 од 13.06.2023. је утврђено да је извршено фотографисање маказа са пластичним рукохватом и са металним сечивом дужине 10 цм на којем је натпис Ростфери у просторијама ПС Велика Плана.

Увидом у криминалистичко-техничку документацију Кт.249/23 се изглед и величина фотографисаних маказа.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима Ку.30313/23 ПС Велика Плана се утврђује да су од окривљеног 13.06.2023. у 07,00 часова одузете маказе са пластичним рукохватом и са металним сечивом дужине 10 цм на којем је натпис Ростфери.

Увидом у записник о испитивању лица да ли има алкохола у организму се утврђује да је тестирање вршено 13.06.2024. у 07,48 часова.

Увидом у извештај лекара специјалисте број протокола 7887 се утврђује да је окривљени прегледан 13.06.2023. у 08,42 у ОБ Стефан Високи због панел теста, узимања крви за алкотестирање и да је консултован психијатар.

Увидом у извештај лекара специјалисте број протокола 2668 се утврђује да је окривљени прегледан од стране психијатра 13.06.2023. у 08,59 у ОБ Стефан Високи који је констатовао упадљиво држање, психомоторну узнемиреност, анексиозност високог интензитета, да је снижене толеранције и склон актинг ауту. Констатује се да је на панел тесту позитиван на ТНС, ВЗД и амфетамине.

Увидом у извештај о урађено панел тесту у урину на ПАС од 13.06.2023. се констатује да је позитиван на ТНС, ВЗД и амфетамине.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима ПС Велика Плана 30313/23 је утврђено да је од окривљеног дана 13.6.2023. у 08,00 часова одузет телефон Huawei са СИМ картицама 063/751-92-93 и 063/16-40-879.

Увидом у потврду о враћеним предметима ПС Велика Плана 30313/23 се утврђује да је окривљеном дана 13.6.2023. у 08,05 часова враћен телефон Huawei са СИМ картицама 063/751-92-93 и 063/16-40-879.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима ПС Велика Плана 30313/23 је утврђено да је од окривљеног дана 13.6.2023. у 08,10 часова одузет телефон Самсунг.

Увидом у потврду о враћеним предметима ПС Велика Плана 30313/23 се утврђује да је окривљеном дана 13.6.2023. у 08,15 часова враћен телефон Самсунг.

Увидом у записник о препознавању Ку.30313/23 од 13.06.2023. се утврђује да је сведок Бекчић Тома са сигурношћу од 100 посто препознао окривљеног након што га је претходно описао.

Увидом у записник о препознавању Ку.30313/23 од 13.06.2023. се утврђује да је оштећени Бекчић Александар са сигурношћу од 100 посто препознао окривљеног након што га је претходно описао.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Кт.603-250/23 од 13.06.2023. је утврђује да је у периоду од 11.50 до 12.00 часова вршено препознавање извршиоца у просторијама полиције где је окривљени био међу још пет лица.

Увидом у извештај лекара специјалисте психијатрија нова од 29.10.2020.године се утврђује да је окривљени прегледан и том приликом регистрована анксиозност и проблеми са организацијом пажње, те да је контрола импулса слаба а присутна је аудиторна и визуелна халуцинација која се виђа код ВРD. Том приликом констатован је гранични поремећај личности.

Увидом у извештај Моби банке од 30.06.2023. се утврђује стање новца критичном приликом на рачуну Амирић Татјане.

Увидом у скриншотове са Јутјуба се утврђује да су објављени од стране лица Кнегур СРБ са насловима”баците неку донацију за лекове концерта и за неуропсихијатра,Добро памтим све донације увек добродошле, ово је мој посао, скупљан за неуропсихијатра и лекове,донирајте у курцу сам са парама.”

На основу снимка видео надзора се утврђује да су и окривљени, оштећени и сведок Бекчић Тома били на лицу места испред НЛБ Комерцијалне банке у Великој Плани, те долазак и тренутак како окривљени прилази оштећеном који је стајао окренут ка банкомату ради подизања новца. Неспорно је да је окривљени пришао оштећеном са леђа и стао бочно леве стране са маказама у левој руци и да је почео обраћање оштећеном на удаљеност 1-2м, те да се виде покрети окривљеног леве руке, горе-доле. Окривљени је у одбрани пред судом навео да је хтео да се врати кући јер се претходно посвађао са мајком и ишао да позајми новац ради враћања. Наводи да је питао више лица и видео да једно лице подиже новац на банкомату, обратио му се најљубазније са молбом да му позајми 1.000,00 динара. Ово лице му је одговорило дрско, мисли да је рекао “ клошару”. Сматра да је њега неко тако љубазно питао да би му позајмио новац. Додао је даље да га је ово лице напало без икаквог разлога, ударило га у међуножје, да је настала кратка полемика и да је отишао. Појаснио је да је извадио маказе када га је ово лице шутнуло у међуножје, не да би неког повредио или нанео штету већ искључиво да би се заштитио је махао њима. Наведена одбрана је није потврђена ни једним доказом окривљени је пришао са маказама у руци које су му одузете јер су критичном приликом од стране полиције код њега пронађене. Истиче да му је требао новац да се врати кући и а на претресу одбрана наводи да је имао новца на рачуну о чему је одбрана доставила доказе. Наведена одбрана о поседовању новца није од утицаја на чињеницу да је пришао лицу које је за банкоматом подизало новац исти му тражило и при томе са маказама у руци. Окривљени се у изјави пред ОЈТ бранио наводима да се налазио на једно 5-10 метара и повикао “хеј, човече извини молим те што те прекидам да ли ти је проблем да ми позјамиш 1000 динара, требају ми”, да није прилазио а оштећни му је одговорио нешто у смислу “Бежи клошару, немој да ми досађујеш” те да га је питао због чега те речи а он се залетео ка њему и шутнуо га јако у пределу међуножја. Одбрана га представља као једног младића који без разлога прилази људима и без разлога тражи новац и као жртву. Очигледно је да окривљени

својом одбраном жели да умањи озбиљност радњи које је предузео. Наиме, он је припао оштећеном који је био за банкоматом очигледно са намером да одузме туђу покретну ствар-новац и да њеним присвајањем себи прибави противправну имовинску коај му је према одбрани у ОЈТ требала. На ове утврђене чињенице на основу видео надзора и изјаве оштећеног не утиче ни околност поседовања новца на рачуну и могућност располагања њиме. Такође, на мрежама тражи новац наводно за лекове а корисник је ПАС и може да расплоаже новцем са мајчиног рачуна. Оштећени у својим изјавама објашњава след догађаја и начин на који му се окривљени обратио речима "Дај паре, ја сам из клана "Веље Невоље"", нашта му је оштећени одговорио да га то не занима и да је он полицајац. Начин приласка, крупнија конституција и упорност у одбраћању и тражењу новца са маказама у руци су били објективно подобни да код сваког човека створе осећај непосредне и реалне претње нападом на живот и тело. Ово поготову што је претње понављао више пута све време држећи поменуте маказе и подижући леву руку окрећући сечиво у правцу оштећеног. Такође, окривљени очигледно у својим видео објавама а и према достављеном снимку од стране одбране потенцира одређене асоцијалне личности и лице вељу невољу. Ово лице има одређени створени лик опасног човека, склоног извршењу најтежих дела па и у том контексту може да се говори о утиску који је желео да остави на оштећеног када му се обратио заповедним речима да му да новац. Ово лице окривљени помиње у контексту да би желео да му буде брат. У једном од снимака наводи да ће ићи да блеји у В. Плану, да има пиштољ. На видео снимку се радње окривљеног уочавају и присуство лица у наранџастом радном оделу и његов одлазак да лица места у тренутку приласка окривљеног оштећеном свакако не умањује озбиљност претњи нити указује да њих није ни било. Оштећени је са друге стране доследан у својим изјавама да није тражен новац на зајам већ заповедно, довољно гласно и кроз зубе окривљени рекао да да паре и претио да ће га избости те да се није одмах удаљио. Објаснио је и да је окривљеног затим одгурнуо ногом у пределу стомака што је отприлике када је сведок Бекчић Тома приметио да се нешто дешава. Даље је изјавио да је окривљени маказе одвојио од тела и почео да скаче тим маказама ка њему као да ће да га убоду. Наведена изјава је сагласна са видео снимком и изјавом сведока Бекчић Томе чији се излазак из аута уочава у једном тренутку и који види да окривљени напада његовог сина и да личи као да хоће да се бије те да се оштећени уплашио. Одбрана истиче специфичност личности оштећеног и да је полицајац те да се окривљени понашао мирно и био нападнут или/и изазван непријатним понашањем полицајца на његове речи. Оваква одбрана не може бити прихваћена јасно је да није друштвено разумљиво и прихватљиво да се лицу које подиже новац са банкомата прилази са маказама у руци и на описани начин изговореним речима и гестикулацијом тражи новац помињући клан лица веље невоље. Оштећени објашњава тон обраћања окривљеног а на снимку се види истрајност и упорност у покушају да дође до новца чак и када га је оштећени одгурнуо. Неспорно је да је оштећени имао право на реакцију, био је у оправданом страху а одбрана покушава да својим наводима промени тезе и да окривљеног прикаже као лице од којег се у датом тренутку оштећени не би требао осећати угроженим за живот и тело. Опасност окривљеног је произлазила управо и из психофизичког стања у којем је у датој прилици по вештачењима др. Анђелке Величковић, саветника и Комисије вештака био и дејства ПАС на која је био позивитан према извештају лекара и записнику. У датој прилици задесило се да оштећени буде лице које је по занимању полицајац и да одреагује тако што је одреаговао па да окривљени не доврши започету радњу. Тражење оправдања за предузете радње у чињеници да је оштећени полицајац и његовој личности у склопу изведених доказа који су међусобно непротивречни и који сваки за

себе и у целини указују на узрочну вези и постојање објективних елемената кривичног дела разбојништво у покушају је неоправдано. Оштећеном је био угрожен живот и тело и истовремено је реаговао да се од ових својих добара отклони реална и озбиљна опасност и та реакција је била адекватна претњи коју је осећао. Наводи одбране о немању тонског записа нису од утицаја и очигледно су усмерени на оспоравање изјава оштећеног и сведока Бекчић Томе као не поузданих. Ове изјаве су сагласне међусобно и не противречне а свакако се ради о лицима која су се задесила у датом тренутку на лицу места и немају разлога да се сумња у њихову веродостојност. Посебно што се след догађаја може потврдити на видео снимку. Оштећени је своје изјаве дао у складу са опажањима и то што је полицајац свакако не може утицати на веродостојност изјаве како одбрана жели да представи чак и под претпоставком да је након догађаја вршио прегледе објава окривљеног на друштвеним мрежама. Окривљени има одређене здравствене проблеме, јасно је да злоупотребљава ПАС и да му је расуђивање критичном приликом било искључено. У погледу мотива зашто је то радио изјашњава се др. Анђелка Величковић и навела да се цени у склопу личности и дала објашњења какве је структуре личности. Такође се изјашњавала и др. Марија Панић и навела да су његови мотиви психопатолошки због садржаја личности. Полазећи од утврђеног а ради се о стручним и непристрасним лицима јасно је да одбрана окривљеног о његовом друштвено и социјално прихватљивом понашању кривичног дана није могла бити прихваћена. У понашању окривљеног су се стекла објективна обележја противправног кривичног дела из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ. У односу на предузете радње био је према ставу комисије вештака и одбране у неурачунљивом стању.

Окривљени се након извршења радњи кривичног дела из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ удаљио са лица места и кренуо ка Великом Орашју где је уочен од стране патроле која је изашла по пријави да је учињено напред наведено кривично дело. Патролу су чинили Грковић Саша и Милојевић Андрија. Оштећени Милојевић Андрија описује след догађаја од тренутка када су приметили лице које одговара опису из пријаве, када су стали изашли из аута па све до везивања лисицама окривљеног и при томе указује на понашање окривљеног као чудно. Оштећени Грковић Саша у својој изјави потврђује да је окривљени био унезвереног погледа, викао да му не прилазе, да познаје одређену навијачку групу и да зна одређене људе а све време држао мобилни телефон у руци и говорио да их снима у лајву, да га пуне и физички покушао да прође поред њих. Изјаве оштећених су међусобно непротивречне и сагласне. Они немају разлога да неосновано терете окривљеног а излазили су на лице места у склопу своје службене дужности. Заштитни објекат у члану 23 ЗЈРМ-а је нормално и редовно функционисање надлежних органа, у овом случају полиције који своје дужности у конкретном случају потраге, легитимисања односно хапшења окривљеног лица врши преко оштећених полицијских службеника. У том смислу наводи одбране да они не могу бити оштећена лица нису могли бити прихваћени. Окривљени је предузетим радњама ометао ова два полицијска службеника у испуњењу својих дужности. Његове радње су биле уперене ка њима лично упереним телефоном и наводи о снимању у лајву, покретима којима је указивао да жели да прође између њих и удаљи се са места где је пронађен као и изговореним речима које могу бити претње одређеним људима и припадности одређеној групи на које се позивао као ауторитете. Чињеница да се ради о полицајцима којима је познато о чему је окривљени говорио и који су озбиљно схватили свој посао не може се од стране одбране представљати као реваншизам за колегу Бекчић Александра, већ као ометање и задирање у њихов приватни живот и егзистенцију. Наводи окривљеног да се понашао нормално оспорени су налазима вештака и комисије вештака. Овим доказима потврђене су изјаве оштећених

Милојевић Андрије и Грковић Саше о начину понашања окривљеног. Вештачењем је утврђен разлог за овакво понашање и он указује на неурачунљивост у погледу схватања значаја дела и вољног управљања својим поступцима. Оштећени су били на дужности и трагали за окривљеним и њихов сусрет са њим је био на улици и у складу са својим налозима и правилима службе су поступали према окривљеном лицу. Овде се није радило у датом тренутку о лицу које је болесно и требала му је медицинска помоћ која се једино уз асистенцију полиције могла обавити. У том погледу се не могу минимизирати осећаји службених лица полицајаца Милојевић Андрије и Грковић Саше. Према извештају лекара специјалисте број протокола 2668 се утврђује да је окривљени прегледан од стране психијатра 13.06.2023. у 08,59 у ОБ Стефан Високи који је констатовао упадљиво држање, психомоторну узнемиреност, анексиозност високог интензитета, да је снижене толеранције и склон актинг ауту и позитиван на панел тесту на ТНС, ВЗД и амфетамине. Овим се потврђују наводи оштећених полицајаца о понашању окривљеног критичном приликом и да није било нормално како је сам окривљени истицао. Окривљени је критичном приликом код себе имао два мобилна телефона који су му одузети и враћени и овим се додатно посредно указује на веродостојност изјава оштећених полицајаца. Радње окривљеног како су описане у чињеничном опису су узроковале постојање објективних елемената противправног кривичног дела из члана 23 став 1 ЗЈРМ. Окривљени је према вештачењу комисије вештака у односу на ове радње био неурачунљив и нема његове кривице и тај налаз је сагласан са налазом стручног саветника одбране др.Милутина Ненадовића.

Налазом и мишљењем комисије вештака је утврђено да је окривљени у односу на оба кривична дела био у неурачунљивом стању обзиром на душевну болест. У односу на неурачунљивост у време извршења кривичног дела сагласна је и одбрана. Приликом одређивања врсте мере безбедности суд је ценио наводе комисије вештака, вештака др.Анђелке Величковић и саветника одбране као и личне и породичне прилике окривљеног: да је незапослен, да неко предузето раније лечење није имало ефекта нити редовно предузимано, да повремено конзумира ПАС и начин обраћања на друштвеним мрежама. Налазом и мишљењем комисије вештака установљено је да окривљени болује од душевне болести неспецификовано неорганско душевно обољење, што је трајно стање које захтева континуирано лечење уз одговарајући програм који једино у затвореним условима, обзиром на старост окривљеног, преморбидно испољавање сумњичавости, неповерења, функција перцепције, мишљења, емоција, воље и нагона, озбиљност болести, те актуелно маладаптивност, измењене вољно-нагонске динамизме, социјалну редукцију и склоност ка дисконтроли те регистраовање дифузних и несистематизованих суманутих идеја утицаја и прогањања те дезорганизације интрапсихичких инстанци одговорних за поштовање моралних правила, може да се оствари на корист окривљеног. Све ово указује на озбиљну опасност да понови слично или учини теже дело. Одбрана истиче да се ради о протеклу времена у притвору, да постоји подршка породице и да се радило о поремећају расуђивања код којег је стање когниције кратког и по правилу пролазног карактера и неподразумева меру обавезног лечења и чувања у затвореној установи. Суд налази а полазећи од налаза и мишљења комисије вештака да процес реемисије на основу одређене дијагнозе болести и започетог лечења још није завршен и да га је потребно још увек лечити у затвореној установи управо и на основу потпуног програма поступања који је потребно изградити. Функционисање окривљеног како је појаснио и представник комисије вештака на претресу у процесним условима и контролисаним при чему није имао додир са ПАС је успостављено, лечење се одвија што и сам потврђује али је јасно да још увек има одређене кризе које су озбиљно опасне да би на

слободи могао учинити слично или теже дело. Окривљени има одређени контакт са породицом како истиче и одбрана и мајка Тајјана Амићић али је и поред прегледа на које је одлазио у ранијем периоду дошло до чињења кривичних дела, осамљивања у кући и редукције социјалних контаката. Озбиљна опасност произилази и из чињенице да окривљени још увек према мишљењу суда нема увида у своје здравствено стање те би на његов боравак на слободи могли утицати и спољни фактори, друштвене мреже, навијачке групе и др. под чијим је утицајем као и породичне прилике у којима и поред навода подршке не може наћи, због својег психичког стања, адекватну помоћ у редовној терапији коју би морао узимати. Отпочето лечење у којем се запажа напредак који и сам наводи да примећује а због привременог смештаја није у потпуности праћено одговарајућим програмом поступања. Психопатолошки садржаји су још присутни и управо то указује на потребу да се стање реемисије спроведе у довољној мери у затвореној установи без лицитирања времена јер лечење управо због неадекватних терапија и дијагноза у достављеној медицинској документацији у ранијем периоду није давало очигледно резултата. Управо је то доводило до анксиозности и не увида у сопствено стање а раније је и осуђиван због кривичних дела са елементима насиља. Мера је одређена на основу члана 78,80 и 81 КЗ у вези са чланом 522 ЗКП-а и одређено да ће трајати док зато постоји потреба, на основу члана 531 ЗКП-а. Окривљени је смештен у Специјалној затворској болници у Београду, па је ова установа и одређена за место извршења мере.

На основу члана 87 КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једних маказа према потврди о привремено одузетим предметима ПС Велика Плана Ку.30313/23 од 13.06.2023., јер је њима извршено кривично дело.

Оштећени је за остваривање имовинскоправног захтева упућен да покрене парнични поступак на основу чл. 258 ст.4 ЗКП-а, обзиром да подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење.

Окривљени се ослобођен од плаћања паушала и трошкова кривичног поступка.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ дана 12.04.2024.године.

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења је дозвољена жалба у року од 15 дана од дана пријема Апелационом суду у Београду а преко овог суда

